

*Ölüm ne uzaksın, nedir yakın...!
Beşip' alınca hasta yürüdü ke. binlerce yıl ya uzaksın.
Beşip' alınca yakta hasta yürüdü ke bin an kadar yakınsın*

M. P. Tüfenkçi

*Gözet Hastahanesi
Koroner Yetişkin Bölümü
13.03.2001*

Yaşamının daha ellili yıllarını bitirmeden genç ve çok erken kaybettiğimiz aydın, bilgin» sevecen, çevreci sokağımızın çok sayın muhterem hocası, hocamız Jeoloji Yüksek Mühendisi Memet Şahin TÜFENKÇİ'yi kaybettiğimiz günün hatırası, onun candan dostu olan bir ozan olarak aşağıdaki dörtlükleri acizane yazdım. 'Toprağı ve rahmeti bol olsun. Ailesine ve yakınlarına baş sağlığı sabır diler, aziz hatıraları ve imanevi huzurlarında saygıyla eğiliri eksik varsa kusurlarımın -affını diler, hürmetlerimi sunarım,

Ali Fazıl BOZDAĞ
(Ozan Zebun'!)

ŞAHİNİM

Can dostum, kardeşim bu nasıl iştir
Yığıdım, sürmelim, yavru Şahinim
Duydum gerçek olmaz umarım düştür
Jeolog, bilginim duru Şahinim

Artık haya! öldün sanki sanidin
Barışçı, sevecen, aydın candın
Kongrede gördüm orda tanıdım
Doğru söz, gerçekçi an Şahinim

O çevreci çağdaş düzen isterdi
Bize birçok katkı fikirler verdi
MTA, müzeyi bana gösterdi
Olan antik, maden var« Şahinim

Daha ellilerde ömrün çınarı
Zennure bacının ümidi varı
Kimlere bıraktın Oğuz-Pınarı
Toprak değil hakka yürü Şahinim

Yerin doldurulmaz bu büyük kaygım
Çalışmış, didinmiş çok düşmüş yorgun
Seni yitirmemiz en büyük kaygım
İçimde ateşi narı Şahinimi
Onaltı yıl komşum anılar çoktur
Anjiolar, ilaçlar, hastane doktor
Ölümlü bu dünya hiç kalan yoktur
Genci, ortayaşlı, piri Şahinim,

Yığıdım yanıyom biz nasıl yapsak
Gençler ölmez diye olsa bir yasak
Nolur gelsen birgün çiftliğe varsak
Balaban, kınalı, kumru Şahinini

Yanına gelirim ben insan beşer
En çok yaşayanlar yüzlerce yaşar
Seni anlatamam bilgim aşar
Mazlumun sokağın yarı Şahinim

ZEBUN'İ buluşmak çok, çok isterim
Hatırda hayalin çınlar sözlerin
Sana rahmet eve sabır dilerim
MEMETİM TÜFENKÇİ'm kara ŞAHİNİM

28 Ağustos 2002
Ankara